

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. سلام عليكم و رحمت الله. استاد عزیز من بابت پاسخی که به پرسش ۲۷۶۴۵ داده اید حقا تعجب می‌کنم! شما نمی‌توانید این طور صریح بگویید: من نمی‌توانم به این نوع نگاهها فکر کنم. سؤال من از شما این است که آیا این نوع نگاهها از من درآوردی اساتید است؟! می‌فرمایید خیر. عرض می‌کنیم: آیا این نگاهها که علائم ظهور را بیان می‌کنند از دو لب مبارک معصوم بیرون آمده است؟ می‌فرمایید: بله؛ و روایات ظهور را به ما نشان می‌دهید. با این حال چرا می‌فرمایید نمی‌توانم به آنها فکر کنم؟! نمی‌توانیم که بگوییم این نگاهها دروغ است. چطور است که از مقام معظم رهبری می‌پذیریم وقتی درباره حدیث یتحابون بروح الله بیاناتی دارند؟ ولی درباره دیگر احادیث ظهور از جمله سفیانی که به تعبیر آیت الله بهجت رحمت الله علیه این یک علامت را دیگر نمی‌شود کاری کرد، می‌گوییم نمی‌توانیم فکر کنیم؟! چرا باید میان نگاه خود و نگاهی که معصومین جلوی روی ما گذاشته اند، افتراق و جدایی ببینیم؟! حداقل برای استاد طاهرزاده ای که در قلمروی ناظران از منظر عرفان اسلامی است شاید مناسب نباشد که درباره این مساله ای اینقدر ذهنها را مشوش ساخته بگوید من نمی‌توانم به این نوع نگاهها فکر کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم: در این مورد خوب است به کتاب «تحلیل تاریخی نشان‌های ظهور» از حجت‌الاسلام دکتر مصطفی صادقی رجوع فرمایید. زیرا بنا به تحقیق ایشان، این روایات یا اموری است که باید تأویل نمود و یا ریشه در تحریفات عباسیان دارد از آن جهت که می‌خواسته‌اند مهدی عباسی را به عنوان مهدی امت جا بیندازند. و از این جهت عرض شد بنده نباید وارد شوم که نیاز به کار تحقیقی دارد، نه آن‌که با یک سؤال و جواب بتوان مسئله را روشن نمود. موفق باشید